

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 799

Αριθμ.

Διεκπ. 452

Έν Χίω τῇ 5^ῃ Μαΐου 2025

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός

Τόν Ἱερόν Κλήρον

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μ. Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Διά τοῦ παρόντος, ἀποστέλλομεν ὑμῖν, συνημμένως, τήν ὑπ' ἀριθ. 84/799/452/05-05-2025 Ἐγκύκλιον περί τοῦ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου «Εὐαγγελιστής Μᾶρκος: Ἱερά καί Θύραθεν Ἐπιστήμη», προκειμένου ἵνα ὑμεῖς μελετήσητε αὐτήν καί ἀνακοινώσητε ἐπ' Ἐκκλησίας τήν Κυριακήν 11^{ῃν} Μαΐου 2025 τό ἐντός πλαισίου περιεχόμενον κείμενον προτρέποντες τοὺς Ἐνορίτας ὅπως παρακολουθήσωσι τὰς Ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου.

Ἐντολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
● ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Πρωτοπρ. Δημήτριος Κ. Γεωμελού

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 799

Αριθμ.

Διεκπ. 452

Εν Χίω τῇ 5^ῃ Μαΐου 2025

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΡ. 84

Πρός
Τόν Ἱερόν Κληρόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μ. Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν

**Θέμα: «Διεθνές Ἐπιστημονικόν Συνέδριον:
"Εὐαγγελιστής Μᾶρκος:
Ἱερά καί Θύραθεν Ἐπιστήμη"».**

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

«Τέσσαρά εἰσίν Εὐαγγέλια, διότι στύλοι εἰσὶ ταῦτα τοῦ κόσμου. Τοῦ δέ κόσμου τέσσαρα μέρη ἔχοντος, Ἀνατολήν, Δύσιν, Ἄρκτον καί Μεσημβρίαν, ἔπρεπε εἶναι καί τούς στύλους τέσσαρας... Τέσσαρες μὲν εἰσίν οἱ Εὐαγγελισταί· τούτων δέ οἱ μὲν δύο, Ματθαῖος καί Ἰωάννης, ἦσαν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν δώδεκα. Οἱ δέ δύο, Μᾶρκος φημί καί Λουκάς, ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα» (Θεοφύλακτος)

Τά τέσσαρα πρῶτα βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης (Κ.Δ.) διακρίνονται ὡς ἰδιαιτέρα ὀμάς εἰς τό σύνολον τῶν λοιπῶν καί ἕκαστον φέρει τόν διακριτικόν τίτλον «εὐαγγέλιον κατά...». Περιγράφουν, ὡς τήν νέαν χαρμόσυνον ἀγγελίαν, τήν διδασκαλίαν καί τό ἔργον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ὅποῖον εἶναι τό περιεχόμενον τῆς «καινῆς διαθήκης».

Ἡ ἑλληνική λέξις «εὐαγγέλιον» ἔχει διατηρήσει εἰς τήν Κ.Δ. τήν ἀρχικήν ἐτυμολογικήν ἔννοιάν της. Εἶναι γνωστή ἀπό τόν Ὅμηρον καί ἀπαντᾷ εἰς ὀλόκληρον τήν διαδρομήν τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας. Ἀρχικῶς σημαίνει τήν ἀμοιβήν διὰ τινά ἀγαθὴν ἀγγελίαν (Ὅμηρου Ὀδύσσεια ξ 152 «εὐαγγέλιόν μοι ἔστω» καί 166 κ. ἐ), ὡς καί τήν θυσίαν, ἡ ὁποία προσεφέρετο διὰ τήν ἀγαθὴν εἶδησιν, εἰς πληθυντικόν ἀριθμόν («εὐαγγέλια

θύειν» Αριστοφάνους, Ἰππῆς, 656) καί τέλος αὐτήν τήν εὐχάριστον εἶδησιν (εἰς τόν Λουκιανόν καί τόν Πλούταρχον), ἰδιαίτερος ὅταν ἐπρόκειτο διά ἀναγγελίαν τινός πολεμικῆς νίκης. Εἰς τούς ἑλληνιστικούς χρόνιους ἡ λέξις «εὐαγγέλιον» χαρακτηρίζει τήν ἀναγγελίαν τῆς γεννήσεως τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ ὁποία ἦτο εὐφρόσυνος εἶδησις διά τήν οἰκουμένην.

Τήν ἔννοιαν τοῦ κλασικοῦ ἑλληνικοῦ ὅρου ἔχει καί ὁ ἀντίστοιχος ἑβραϊκός ὅρος *besorah*, ἡ καλή ἀγγελία (Βασιλ. Β' 4,10 καί 18,20), ἰδιαίτερος μιᾶς νίκης. Εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην (Π. Δ.) ἀπαντᾷ συνηθεστέρως τό ρῆμα «εὐαγγελίζεσθαι» (*bissar*), ἰδιαίτερος εἰς τήν συνάφειαν τῶν μεσσιανικῶν ἐπαγγελιῶν τῶν Προφητῶν. Δηλώνει τήν ἐξαγγελίαν τῆς νέας μεσσηνιακῆς ἐποχῆς, τήν ὁποίαν θά ἐγκαινιάσῃ ὁ Μεσσίας («ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθά, ὅτι ἀκουστήν ποιήσω τήν σωτηρίαν σου» Ἡσαΐου 52, 7). Τό ἔργον τοῦ Μεσσίας περιγράφεται ἰδιαίτερος εἰς τό Ἡσαΐου 61, 1-2. Αὐτό εἶναι ὁ εὐαγγελισμός τῶν πτωχῶν, τό κήρυγμα τῆς λυτρώσεως τῶν αἰχμαλώτων καί ἡ θεραπεία τῶν τυφλῶν, ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν συντετριμμένων καί ἡ ἐξαγγελία τῆς καινῆς ἐποχῆς τοῦ Μεσσίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος χρησιμοποιεῖ τό τελευταῖον τοῦτο χωρίον τοῦ Ἡσαΐου εἰς τήν συναγωγήν τῆς Ναζαρέτ (Λουκᾶ 4, 18-19), δηλώνει δημοσίως πρό τῶν ἐκπλήκτων Ἰουδαίων: «Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν» (στ. 21). Ἡ ἐποχή τοῦ «εὐαγγελίου» ἀρχίζει διά τοῦ ἔργου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἐκπληρώνει τάς ἐπαγγελίας τῆς Π.Δ. καί πραγματοποιεῖ τό σχέδιον τοῦ Θεοῦ διά τήν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Ὑπ' αὐτήν τήν ἔννοιαν χρησιμοποιεῖ τήν λέξιν «εὐαγγέλιον» **πρῶτος** ὁ Μάρκος εἰς τήν ἀρχήν τοῦ Εὐαγγελίου του: «Ἀρχή τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Μάρκου 1,1). Δηλώνει πλέον τήν ζωήν καί τό ἔργον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί κατ'ἐπέκτασιν τό βιβλίον, τό ὁποῖον διηγεῖται τήν ζωήν καί τήν διδασκαλίαν Του. Πρόκειται διά τό ἕνα «Εὐαγγέλιον» τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως κατέγραψαν αὐτό κεχωρισμένως ὁ Ματθαῖος, ὁ Μάρκος, ὁ Λουκᾶς καί ὁ Ἰωάννης: «Ἡ ζωηφόρος Σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τήν Ἐκκλησίαν Σου, Χριστέ, ὡς λογικόν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχάς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τόν κόσμον ἀρδεύουσα, τήν κτίσιν εὐφραίνουσα καί τά ἔθνη πιστῶς διδάσκουσα προσκυνεῖν τήν Βασιλείαν Σου».

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν ἔλαβε τήν θεῖαν χάριν καί εὐλογίαν νά ἔχη ὡς Πρωτομάρτυρα τόν ἐξ Ἀλεξανδρείας Ἅγιον Ἰσίδωρον καί ὡς Πολιοῦχον καί Ἐλευθερωτὴν τόν ἐξ Αἰγύπτου Ἅγιον Μηνᾶν, ἀμφοτέρους καρπούς τῆς Αποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἀλεξανδρείας, τὴν ὁποίαν ἴδρυσεν καὶ ἐπορφύρωσεν διὰ τοῦ τιμίου αἵματός Του ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος.

«Δοξάζομεν τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν καὶ Πνεύματος Ἁγίου ὑμνοῦμεν τὴν ἐξουσίαν», διότι διὰ τῶν Πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡ ὁποία «ἐθαυμάστωσεν ὄντως νῦν ἐφ' ἡμᾶς τὰς εὐεργεσίας καὶ τὰ ἐλέη Της», ἐπεδαψίλευσεν ἡμῖν τὴν δωρεάν νά γεννηθῶμεν ἀπὸ εὐλαβεῖς γονεῖς, Ὁρθοδόξους Χριστιανούς καὶ Ἑλληνας, καὶ νά βαπτισθῶμεν εἰς τὴν Ἱερὰν τῆς Ἐκκλησίας Κολυμβήθραν, λαβόντες τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ὁ θεσπέσιος Εὐαγγελιστὴς Μάρκος ὑπάρχει ὁ περιθριγγῶν ἡμᾶς Ἅγιος. Πρὸς Αὐτόν ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀπευθύνομεν τὰς προσευχὰς ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς λογικῆς ποιμένης τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Ἐπαρχίας, ὑπὲρ τῶν Ἱερέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τῶν Μοναχῶν, τῶν Ἱεροψαλτῶν, Ἀναγνωστῶν, Κατηχητῶν, Νεωκόρων, Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων, τῶν εὐσεβῶν Ἀρχόντων, τῶν ἐνδόξων Στρατιωτικῶν, τῶν σοφῶν Ἐπιστημόνων, τῶν εὐσυνειδήτων Ἐκπαιδευτικῶν, τῶν ἐννόμων Θεραπόντων τῆς δικαιοσύνης, τῶν φιλανθρώπων καὶ φιλομούσων Εὐεργετῶν, τῶν πολυφιλήτων Ἀποδήμων καὶ Ὁμογενῶν, τῶν ἐντίμων Οἰκογενειάρχων, τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων των, τῶν εὐφυῶν Ἐπιχειρηματιῶν, τῶν φιλοκάλων Καλλιτεχνῶν, τῶν φιλοπόνων καὶ ἀξιεπαίνων Ἐργατῶν, τῶν εὐλογημένων Μαστιχοπαραγωγῶν, τῶν πολυσεβάστων ἀνθρώπων τοῦ γήρατος καὶ τῶν πολυτιμῆτων Συνταξιούχων, τῶν ἀγιοσκεπᾶστων ἀσθενῶν, τῶν ἀγγελοφρουρητῶν φυλακισμένων, τῶν προσφιλῶν ἀνθρώπων τῆς διακονίας, τῆς ἐνημερώσεως, τοῦ αὐτεπαγγέλτου καὶ ἐκουσίου ἐθελοντισμοῦ, ἰδιαίτατα μὲν τῆς θεοφόρου καὶ φερέλπιδος Νεότητος, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν χριστοκυβερνήτων καὶ παναγιοσκεπᾶστων Ναυτικῶν. Δι' ἅπαντας αὐτούς παρακαλοῦμεν τὸν Προστάτην τῆς ἐλαχιστότητος ἡμῶν Εὐαγγελιστὴν Μάρκον νά χαρίζη βίου ἀγιότητα, οἰκογενείας γαλήνην, γνώσεων πρόοδον, ἐργασίας εὐημερίαν, εὐφροσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, κληρονομίαν Παραδείσου ἐν Οὐρανῶ. Καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς προσευχὰς ἡμῶν, «Οὗτος ὁ ἐκλεκτός καὶ δόκιμος Εὐαγγελιστὴς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ λαμπρός τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ Λόγου θεολόγος· ὁ φωτοφανέστατος τῆς Ἐκκλησίας λαμπτήρ· ὁ μὴ λόγοις μόνον σοφοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀγίαις Γραφαῖς, ἀλλὰ καὶ ἀγῶσι στεροῖς, ἀλλὰ καὶ παθήμασιν ἀθλητικοῖς ὑπέρλαμπρον τό κατ' αὐτόν μαρτύριον ἀποπληρώσας τῷ Θεῷ. Οὗτος τὴν ἀκοήν πρότερον ἀκηκῶς τοῦ Ἰησοῦ, οὐκ ἔβυσε τὰ ὦτα κατὰ τούς

ἀπειθεῖς, οὐδ' ἤκουσε μὲν, ἀσυνέτως δέ· οὐδέ συνετῶς μὲν, οὐ μετὰ πίστεως δέ· οὐδέ πιστῶς μὲν, ἀμελῶς δέ τῷ κηρυττομένῳ προσφοιτᾷ λόγῳ· πάσης δέ κατὰ σάρκα συγγενείας, πάσης κτήσεως καὶ προσπαθείας δέ πάσης τῶν γηϊνῶν τελείως ὑπεριδῶν, ὥσπερ ἔλαφος ἔδραμε ἐν δίψει, τῶν ζυηρῶν Χριστοῦ πλησθησόμενος πηγῶν». Αὐτός «τοῖς πρωτοαποστόλοις κατηξιώθη τιμῆς καὶ συγκάθεδρος ἐχρημάτισεν τοῖς αὐτοῖς. Τῷ κορυφαίῳ, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ κλειδούχῳ βασιλείας, τό μετὰ Χριστόν εὐθύς ἀγαθῷ ποιμένι καὶ διαδόχῳ Πέτρῳ κατακολουθῶν, καὶ τῶν κατὰ πᾶσαν μικροῦ πόλιν καὶ πᾶν ἔθνος περιόδων, λόγων τε καὶ συλλόγων, σημείων τε καὶ τεράτων αὐτῷ κοινωνῶν, ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῦ τῷ πνεύματι, ταῖς τε ἱερολογίαις τοῦ Εὐαγγελίου, ταῖς τ' ἄλλαις τοῦ Πνεύματος ἱερουργίαις καὶ διακονίαις εὐηρέστησεν, ὥστε καὶ εἰς υἱόν αὐτῷ κατὰ πνεῦμα γενέσθαι καὶ κληθῆναι». (Νικήτα Δαυὶδ Παφλαγῶνος: Λόγος ΙΕ' εἰς τόν ἅγιον καὶ πανεύφημον Ἀπόστολον Μάρκον τόν Εὐαγγελιστήν).

Μεμνημένοι τῆς σωτηρίου τοῦ Κυρίου ἐντολῆς καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τελοῦμεν τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν (πρβλ. Μάρκου ιδ', 23) τιμῶντες τόν θεόληπτον Εὐαγγελιστήν, ὅστις εἴλκυσε ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς ἀπάτης τοὺς πρώην ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπὸ τοῦ Μωυσέως βυθισθέντας Αἰγυπτίους.

Ἄνω σχόντες τὰς καρδίας, προσευχόμεθα (πρβλ. Μάρκου ιδ', 38) εἰς τόν πανάριστον Εὐαγγελιστήν, ὅστις ὡς περιφανέστατος ποταμός εἰρήνης ἐξώρμησεν ἐξ Ἑδέμ καὶ κατήρδευσε θεοπνεύστοις δόγμασι τὰ συστήματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ῥυσθέντες ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, κηρύττομεν πανταχοῦ (πρβλ. Μάρκου ιστ', 20) ἐγκώμιον πρὸς τόν θεηγόρον Εὐαγγελιστήν, ὅστις καθοδηγεῖ διδασκαίς καὶ πρεσβείαις πρὸς τόν ἀκύμονα βίον.

Κράζοντες τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν, ὑμνοῦμεν (πρβλ. Μάρκου ιδ', 26) τόν θεόσοφον Εὐαγγελιστήν, ὅστις θεοπνεύστως, ὡς κάλαμος σοφοῦ καὶ ὀξυγράφου γραμματέως, ἔγραψε ρήματα ἀτελευτήτου ζωῆς.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, εὐχαριστίαν καὶ δοξολογίαν (πρβλ. Μάρκου β', 12) ἀνεπέμπομεν πρὸς τόν θεόπνουν Εὐαγγελιστήν, ὅστις κατέγραψε ἐν πλαξί τῶν καρδιῶν ἡμῶν τον καινότατον νόμον, κατευθύνων τὰς πορείας τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ ἀπείργων τὰς ἐνέδρας τοῦ πλάνου.

Στάντες καλῶς, στάντες μετὰ φόβου, παρακαλοῦμεν (πρβλ. Μάρκου ε', 23) τόν πανέντιμον Εὐαγγελιστήν, ὅστις εὐηγγέλισατο τῇ οἰκουμένη τόν

σεπτόν φωτισμόν τῆς ἀληθείας, πυρσούμενος θεολαμπεῖ φωτοχυσία, πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν ἡμῶν.

Εἰς τιμὴν αὐτοῦ τοῦ θαυμασιωτάτου τῶν ἀποστόλων, ἱεροτελεστικωτάτου τῶν ἱεραρχῶν, στεροροτάτου καὶ γενναιοτάτου τῶν ἀθληφόρων Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἀπεφασίσαμεν τὴν διοργάνωσιν Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, θέμα ἔχοντος «Εὐαγγελιστῆς Μάρκος: Ἱερά καὶ Θύραθεν Ἐπιστήμη» εἰς τὸ ΟΜΗΡΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΧΙΟΥ ἀπὸ 14^{ης} ἕως 18^{ης} Μαΐου 2025 ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυρίου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὥστε ὁ θεοκῆρυξ καὶ πνευματοφόρος Εὐαγγελιστῆς νὰ ἀποβάλη τὴν σινδόνα πάσης πλάνης ἐκ τοῦ κόσμου ὡς θέμεθλος ἄσειτος τῆς ἀληθοῦς πίστεως καὶ νὰ ἐγχαράξῃ διὰ τῶν χριστογράφων χειρῶν Του ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἀνεξαλείπτως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Χάριτος, ἵνα πρεσβείαις αὐτοῦ τύχωμεν ἅπαντες τοῦ θείου ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ταῦτα γνωρίζομεν ὑμῖν καὶ προτρέπομεν ὑμᾶς ὅπως συμμετάσχητε εἰς ἀπάσας τὰς Συνεδρίας ἐνημερώνοντες καὶ ἅπαντας τοὺς εὐλαβεῖς Ἐνορίτας, ἀποστέλλομεν δέ ὑμῖν, συνημμένως ᾧδε, τὸ Πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ, Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου Μάρκου, μνησθῇ πάντων ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ Του καὶ ἀξιῶσῃ πάντας ἡμᾶς τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν.

ΜΕΤΑ ΠΑΤΡΙΚΩΝ ΕΥΧΩΝ

+ Ο ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ
ΜΑΡΚΟΣ